

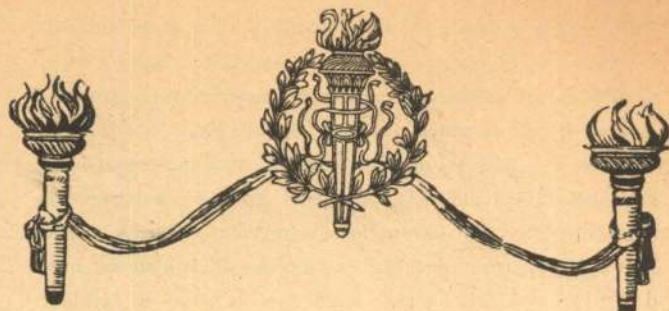
En Rekrut fra 64

Skuespil fra
Krigen 1864

Optaget af
Kinografen, København

Eneret: A/s Kinografen. København.

En Rekrut fra 64.

Skuespil fra Krigen 1864.

Optaget af »Kinografen«, København.

Hovedrollerne udføres af:

Rekrutten Felix Hr. Carlo Wieth.
Kaptajnen Hr. Strom.
Fløjmanden Hr. H. Neergaard.
En Bonde paa Als Hr. Poss-Nielsen.
Bondens Datter Karen Fru Thora Meincke.
Officerer, Underofficerer og Menige, saavel Danske
som Tyske. Landsbyfolk fra Als.

Fjenden er udenfor Fredericia. Fra en Forpost skal Vedetter udsendes. Mandskabet bliver udtaget og Felix, en ung Officers-Aspirant, der for faa Dage siden er stødt til sit Kompagni, anmoder sin Kaptajn om at maatte følge med. Hans Bøn bliver opfyldt, og den lille Trop marscherer afsted.

I det fjerne ses paa en Bakkekam de preussiske Forposter. Rekrutten, der er opfyldt af Kampiver, styrter fremad. Han vil kæmpe, han vil slaas for sit Fædreland, og i sin Kampiver fyrer han paa Fjenden. Skuddene hidkalder flere Preussere, og snart er den lille Trop i hæftig Kamp. Da iler nogle danske Dragoner til Hjælp, men i det samme kommer en større preussisk Styrke samt nogle Ulahner, og Danskerne maa trække sig tilbage for den store Overmagt, efterladende en saaret Dragon paa Valpladsen. — Da Felix vender tilbage til Forposten, fortæller han Kaptajnen ivrigt om sit første Møde med Fjenden.

Det er Nat. Soldaterne sover i Fredericias Gader. Officererne diskuterer om Stillingen i Dybbøl, fra hvilken de nu og da modtager enkelte Efterretninger. Da kommer en Dragon-Ordonnans sprængende og afleverer en Ordre. Regimentet skal straks begive sig til Dybbøl. Fra Fredericia skal det

færges over til Strib, hvor der findes Vogne parate til at føre Tropperne til Faaborg. Derfra skal de overføres pr. Dampet til Als. Kompagnierne træder an. Kaptajnen holder en begejstret Tale til Folkene og under et »Leve Kongen og Fædrelandet« drager de afsted.

Paa Fyn bliver Vogntoget overalt modtaget med Glæde og Jubel. Bønderne véd ikke, hvad godt de skal gøre for Soldaterne, der skal kæmpe for Fædrelandet. Overalt møder Befolkningen frem med Mad og Drikke til Soldaterne, men der er ikke Tid til at gøre Holdt; videre afsted til Dybbøl.

Paa en stor Bondegaard paa Als bliver Kompagniet indkvarteret. Af Bondemanden og hans Familie møder der Soldaterne den største Gæstfrihed. Felix bliver sammen med Kaptajnen indkvarteret i Bondegaarden, hvor han træffer

Bondemandens raske og kække Datter Karen, og den kønne Knøs gør et dybt Indtryk paa den lille Bondepige.

Alt er roligt. Det er Nat.

I det fjerne høres Kanonerne Buldren og Drøn. »Det gaar varmt til derovre« tænker Fløjmanden, som gaar Vagt i Gaarden. Da kommer nogle Dragon-Ordonnanser sprængende. Ordre til Kompagnierne til straks at træde an ved Brohovederne for i Nattens Løb at besætte Dybbøls Skanser. Der bliver hurtig Udrykning, og faa Minutter efter staar Kompagnierne parate til at marschere afsted. Bønderne vinker Farvel til de bortdragende Soldater, og den unge Bondepige ser bedrøvet paa Troppernes Afmarsch.

— Mon han kommer tilbage —?

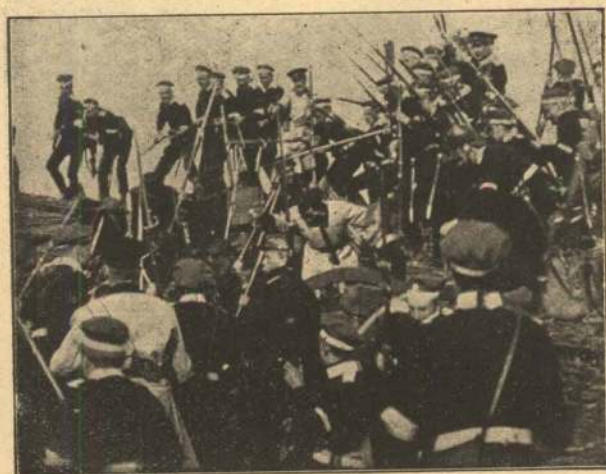
Dybbøls Skanser bliver beskudt paa det hæftigste. Granat paa Granat slaar ned imellem Soldaterne, og Rækkerne bliver tyndere og tyndere, men den danske Soldat er sejt. Der

kæmpes med Fortvivlelsens Mod, og de Kanoner, der endnu ikke er ødelagte af Fjenden, affyrer bestandig Skud paa Skud mod denne.

Afløsningens Time slaar, og Kompagniet kommer atter tilbage til Bondegaarden, men næppe fuldt saa talrigt, som det drog afsted, og mange af Folkene er saarede. Bønderne iler Soldaterne i Møde, og Bondepigen hilser glædesstraalende paa Felix, der er uskadt.

Sønderborg bombarderes nu af Prensenserne. En stor Del af Byen bliver ødelagt og gaar op i Luer.

I Dybbøls Skanser raser Bombardementet med største Voldsomhed. De preussiske Kanoner dænger Granat paa Granat over de tapre Forsvarere. Tilsidst er det umuligt at være i Skanserne. De maa rømmes, og Besætningen indtager Stilling no-

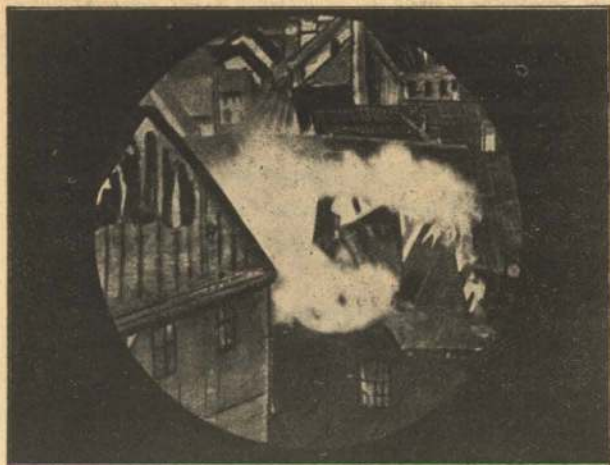
get bag disse. Hvis de heltemodige Soldater var bleve i Skanserne under det frygtelige Bombardement, var ikke én Mand bleven levende tilbage.

Da lyder Preusserne's Signal. Der blæses til Storm. I Hast indtager hver Soldat sin Plads for at møde den fremstormende Fjende. En preussisk Fane plantes paa Brystværnet. En dansk Korporal springer frem, griber Fanen og knækker Stangen over sit Knæ. Da synker Korporalen om dødelig truffet af en Kugle. Et Mylder af Preussere stormer over Brystværnet, og den lille tapre Besætning maa overgive sig.

Dybbøl er falden.

Da gaar 8. Brigade frem. Tyskerne trænges tilbage. Kaptajnen styrter frem i Spidsen for sine Folk. Han synker om ramt af en Kugle. Felix trækker sin Sabel. »Fremad«, raaber han. I det samme synker han, truffen af en Kugle i Skulderen, om ved Siden af Kaptajnen, men Soldaterne gaar

fremad, og et Øjeblik synes det at lysne for Danskerne. Ty-skerne bliver trængte tilbage, men tilsidst maa Danskerne vige for den store Overmagt. Med uhyre Tab trækker de sig til-bage, og de medtager Kaptajnen, Felix og en Del andre Saarede.

Slaget er tabt.

De Saarede bringes til Bondegaarden paa Als, som er omdannet til et midlertidigt Lazaret. Frygteligt er det at se de mange kraftige Mænd nu ligge saarede og lemlæstede. Kaptajnen bliver baaret til Lægen, en hastig Forbinding og en Ny skal til. Felix bliver baaret frem. Hans Saar er et

let Strejfsaar i højre Skulder. Bondepigen bliver bestyrtet over at se ham saaret, men da han efter Forbindingen kommer til sig selv, bliver hun lettere om Hjertet, og støttet til sin Venindes Arm rejser han sig. Han vil søge at genfinde nogle af sine Kammerater.

I Bondegaarden hersker Liv og Travlhed. Folkene er overalt paa Færde for at hjælpe de saarede Soldater. I Vogne transporteres disse til Høruphav, hvorfra de pr. Damper føres til København.

Ombord paa Skibet genfinder Felix nogle af sine gamle Bekendte. Han ser den store stærke Fløjmand. Denne er dødelig saaret. Han kender ikke Felix, kan ikke besvare hans Spørgsmaal, og han udaander i Felix Arme. Der sidder Kaptajnen. Felix hilser paa ham. Kaptajnen siger kun: »Det er forbi, hils min Hustru og mit lille Barn«, og atter udaander en brav dansk Soldat.

Felix er bleven indlagt paa Garnisonssygehus, men hans lette Saar er hurtig helbredet, og da han bliver udskrevet, tager han Afsked med de andre Saarede, og drager atter tilbage til Als, hvor han med Glæde bliver modtaget af gamle Bekendte.

Preusserne angriber Øen. Overalt trænges Danskerne til-bage for den store Overmagt. Felix' Regiment er fuldstændig oprevet, og hans Oberst sender ham af Sted med en De-peche med Anmodning om Hjælp.

Undervejs bliver Felix omringet af tyske Husarer, der tager ham til Fange og fører ham til det tyske Hovedkvarter paa Als. Efter et kort Forhør, under hvilket han bliver visiteret og Depeschen frataget ham, bliver han indespærret af Preusserne; Hovedkvarteret er netop opslaaet i den Gaard, hvor Felix i sin Tid laa i Kvarter. Karen har under Forhøret genkendt ham, og hun beslutter at ville frelse ham. Om Nat-ten firer hun fra Loftet igennem en Lem i Gulvet et Reb ned til ham, og de to Unge flygter.

En Skildvagt opdager Flugten. Han alarmerer Vagten og en Patrouille sætter efter dem. Det ser ud, som om Flug-ten skulde lykkes. De er naaede ned til Strandbredden, og Felix har netop faaet kastet en Baad los, da lyder et Skud, og Karen synker om. Felix griber hende og vil bære hende i Baaden, men hun siger: »Flygt blot, med mig er det ude.«

Preusserne nærmer sig. Felix springer i Baaden og flygter af Sted. Han er frelst, men den heltemodige sønderjyske Pige var Ofret derfor.

Efter Freden.

Felix tænker bestandig paa den kække Bondepige, som med sit Liv frelste hans. Han vender tilbage til Gaarden paa Als, der nu er en tysk Ø.

Han træffer Bondemanden, der viser ham Karens Grav, ved hvilken han vil dvæle en Stund. Vemodige Tanker stiger op i hans Sjæl.

Med ét knytter han sin Haand truende mod Tyskland og udbryder: »Blot jeg kunde hævn!«

En Rekrut fra 64

DET KÖBENHAVNSKE
BIBLIOTEK
27. 8. 1920

Skuespil fra
Krigen 1864

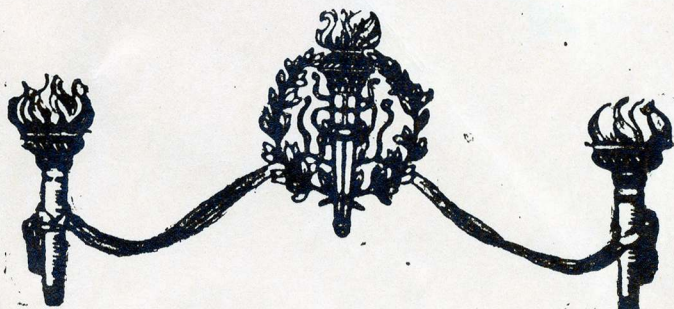

Optaget af
Kinografen, København

Eneret: A/s Kinografen. København.

Enerotten
for Danmark
tilhører:
A/s Kinografen,
København

En Rekrut fra 64.

Skuespil i 3 Akter
fra Krigen 1864.

Optaget af »Kinografen« København.

Hovedrollerne udføres af:

Rekrutten Felix Hr. Carlo Wieth.
Kaptajnen Hr. Strøm.
Fløjmanden Hr. H. Neergaard.
En Bonde paa Als Hr. Poss-Nielsen.
Bondens Datter Karen Fru Thora Meincke.
Malkepigen Fru Jutta Lund.
Officerer, Underofficerer og Menige, saavel Danske
som Tyske. Landsbyfolk fra Als.

Fjenden er udenfor Fredericia. Fra en Forpost skal Vedetter udsendes. Mandskabet bliver udtaget og Felix, en ung Officers-Aspirant, der for faa Dage siden er stødt til sit Kompagni, anmoder sin Kaptajn om at maatte følge med. Hans Bøn bliver opfyldt, og den lille Trop marscherer afsted.

I det fjerne ses paa en Bakkekam de preussiske Forposter. Rekrutten, der er opfyldt af Kampiver, styrter fremad. Han vil kæmpe, han vil slaas for sit Fædreland, og i sin Kampiver fyrer han paa Fjenden. Skuddene hidkalder flere Preussere, og snart er den lille Trop i hæftig Kamp. Da iler nogle danske Dragoner til Hjælp, men i det samme kommer en større preussisk Styrke samt nogle Ulahner, og Danskerne maa trække sig tilbage for den store Overmagt, efterladende en saaret Dragon paa Valpladsen. — Da Felix vender tilbage til Forposten, fortæller han Kaptajnen ivrigt om sit første Møde med Fjenden.

Det er Nat. Soldaterne sover i Fredericias Gader. Officererne diskuterer om Stillingen i Dybbøl, fra hvilken de nu og da modtager enkelte Efterretninger. Da kommer en Dragon-Ordonnans sprængende og alleverer en Ordre. Regimentet skal straks begive sig til Dybbøl. Fra Fredericia skal det færges over til Strib, hvor der findes Vogne parate til at føre Tropperne til Faaborg. Derfra skal de overføres pr. Dampers til Als. Kompagnierne træder an. Kaptajnen holder en begejstret Tale til Folkene og under et »Leve Kongen og Fædrelandet« drager de afsted.

Paa Fyn bliver Vogntoget overalt modtaget med Glæde og Jubel. Bønderne véd ikke, hvad godt de skal gøre for Soldaterne, der skal kæmpe for Fædrelandet. Overalt møder Befolkningen frem med Mad og Drikke til Soldaterne, men

der er ikke Tid til at gøre Holdt; videre afsted til Dybbøl.

Paa en stor Bondegaard paa Als bliver Kompagniet indkvarteret. Af Bondemanden og hans Familie møder der Soldaterne den største Gæstfrihed. Felix bliver sammen med Kaptajnen indkvarteret i Bondegarden, hvor han træffer Bondemandens raske og kække Datter Karen, og den kønne Knøs gør et dybt Indtryk paa den lille Bondepige.

Alt er roligt. Det er Nat.

I det fjerne høres Kanonernes Buldren og Drøn. »Det gaar varmt til derovre« tænker Fløjmanden, som gaar Vagt i Gaarden. Da kommer nogle Dragon-Ordonnanser sprængende. Ordre til Kompagnierne til straks at træde an ved Brohovederne for i Nattens Løb at besætte Dybbøls Skanser. Der bliver hurtig Udrykning, og faa Minutter efter staar Kompagnierne parate til at marschere afsted. Bønderne vinker Farvel til de bortdragende Soldater, og den unge Bondepige ser bedrøvet paa Troppernes Afmarsch.

— Mon han kommer tilbage —?

Dybbøls Skanser bliver beskudt paa det hæftigste. Granat paa Granat slaar ned imellem Soldaterne, og Rækkerne bliver tyndere og tyndere, men den danske Soldat er sejg. Der kæmpes med Fortvivlelsens Mod, og de Kanoner, der endnu ikke er ødelagte af Fjenden, affyrer bestandig Skud paa Skud mod denne.

Afløsningens Time slaar, og Kompagniet kommer atter tilbage til Bondegaarden, men næppe fuldt saa talrigt, som det drog afsted, og mange af Folkene er saarede. Bønderne iler Soldaterne i Møde, og Bondepigen hilser glædesstraalende paa Felix, der er uskadt.

Sønderborg bombarderes nu af Preusserne. En stor Del af Byen bliver ødelagt og gaar op i Luer.

I Dybbøls Skanser raser Bombardementet med største Voldsomhed. De preussiske Kanoner dænger Granat paa Granat over de tapre Forsvarere. Tilsidst er det umuligt at være i Skanserne. De maa rømmes, og Besætningen indtager Stilling noget bag disse. Hvis de heltedige Soldater var blevne i Skanserne under det frygtelige Bombardement, var ikke én Mand bleven levende tilbage.

Da lyder Preussernes Signal. Der blæses til Storm. I Hast indtager hver Soldat sin Plads for at møde den fremstormende Fjende. En preussisk Fane plantes paa Brystværnet. En dansk Korporal springer frem, griber Fanen og knækker Stangen over sit Knæ. Da synker Korporalen om dødelig truffet af en Kugle. Et Mylder af Preussere stormer over Brystværnet, og den lille tapre Besætning maa overgive sig.

Dybbøl er falden.

Da gaar 8. Brigade frem. Tyskerne trænges tilbage.

Kaptajnen styrter frem i Spidsen for sine Folk. Han synker om ramt af en Kugle. Felix trækker sin Sabel. »Fremad«, raaber han. I det samme synker han, truffen af en Kugle i Skulderen, om ved Siden af Kaptajnen, men Soldaterne gaar

fremad, og et Øjeblik synes det at lysne for Danskerne. Tyskerne bliver trængte tilbage, men tilsidst maa Danskerne vige for den store Overmagt. Med uhyre Tab trækker de sig tilbage, og de medtager Kaptajnen, Felix og en Del andre Saarede.

Slaget er tabt.

De Saarede bringes til Bondegarden paa Als, som er

omdannet til et midlertidigt Lazaret. Frygteligt er det at se de mange kraftige Mænd nu ligge saarede og lemlæstede. Kaptajnen bliver baaret til Lægen, en hastig Forbinding og en Ny skal til. Felix bliver baaret frem. Hans Saar er et

let Strejfsaar i højre Skulder. Bondepigen bliver bestyrtet over at sé ham saaret, men da han efter Forbindingen kommer til sig selv, bliver hun lettere om Hjertet, og støttet til sin Venindes Arm rejser han sig. Han vil søge at genfinde nogle af sine Kammerater.

I Bondegarden hersker Liv og Travlhed. Folkene er overalt paa Færde for at hjælpe de saarede Soldater. I Vogne transporteres disse til Høruphav, hvorfra de pr. Damper føres til København.

Ombord paa Skibet genfinder Felix nogle af sine gamle Bekendte. Han sér den store stærke Fløjmand. Denne er dødelig saaret. Han kender ikke Felix, kan ikke besvare hans Spørgsmaal, og han udaander i Felix Arme. Dér sidder Kaptajnen. Felix hilser paa ham. Kaptajnen siger kun: »Det er forbi, hils min Hustru og mit lille Barn«, og atter udaander en brav dansk Soldat.

Felix er bleven indlagt paa Garnisonssygehus, men hans lette Saar er hurtig helbredet, og da han bliver udskrevet, tager han Afsked med de andre Saarede, og drager atter tilbage til Als, hvor han med Glæde bliver modtagen af gamle Bekendte.

Preusserne angriber Øen. Overalt trænges Danskerne tilbage for den store Overmagt. Felix' Regiment er fuldstændig oprevet, og hans Oberst sender ham af Sted med en Depeche med Anmodning om Hjælp.

Undervejs bliver Felix omringet af tyske Husarer, der tager ham til Fange og fører ham til det tyske Hovedkvarter paa Als. Efter et kort Forhør, under hvilket han bliver visiteret og Depeschen frataget ham, bliver han indespærret af Preusserne; Hovedkvarteret er netop opslaaet i den Gaard, hvor Felix i sin Tid laa i Kvarter. Karen har under Forhøret genkendt ham, og hun beslutter at ville frelse ham. Om Natten firer hun fra Loftet igennem en Lem i Gulvet et Reb ned til ham, og de to Unge flygter.

En Skildvagt opdager Flugten. Han alarmerer Vagten og en Patrouille sætter efter dem. Det ser ud, som om Flugten skulde lykkes. De er naaede ned til Strandbredden, og Felix har netop faaet kastet en Baad los, da lyder et Skud, og Karen synker om. Felix griber hende og vil bære hende i Baaden, men hun siger: »Flygt blot, med mig er det ude.»

Preusserne nærmer sig. Felix springer i Baaden og flygter af Sted. Han er frelst, men den heltmodige sønderjyske Pige var Ofret derfor.

Efter Freden.

Felix tænker bestandig paa den kække Bondepige, som med sit Liv frelste hans. Han vender tilbage til Gaarden paa Als, der nu er en tysk Ø.

Han træffer Bondemanden, der viser ham Karens Grav,
ved hvilken han vil dvæle en Stund. Vemodige Tanker stiger
op i hans Sjæl.

Med ét knytter han sin Haand truende mod Tyskland og
udbryder: »Blot jeg kunde hævne!«

En Rekrut
fra 64

Skuespil fra
Krigen 1864

En Rekrut fra 64.

Skuespil fra Krigen 1864.

Hovedrollerne udføres af:

Rekrutten Felix..... Hr. Carlo Wieth.
Kaptajnen Hr. Strøm.
Fløjmanden..... Hr. H. Neergaard.
En Bonde paa Als..... Hr. Poss-Nielsen.
Bondens Datter Karen..... Fru Thora Meincke.
Officerer, Underofficerer og Menige, saavel Danske
som Tyske. Landsbyfolk fra Als.

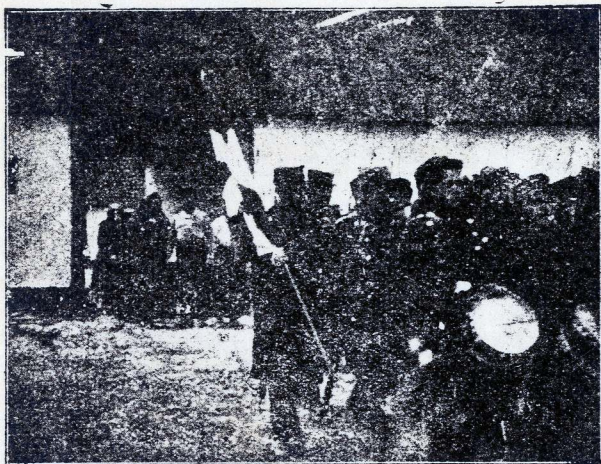
Fjenden er udenfor Fredericia. Fra en Forpost skal Vedetter udsendes. Mandskabet bliver udtaget og Felix, en ung Officers-Aspirant, der for faa Dage siden er stødt til sit Kompagni, anmoder sin Kaptajn om at maatte følge med. Hans Bøn bliver opfyldt, og den lille Trop marscherer afsted.

I det fjerne ses paa en Bakkekam de preussiske Forposter. Rekrutten, der er opfyldt af Kampiver, styrter fremad. Han vil kæmpe, han vil slaas for sit Fædreland, og i sin Kampiver fyrer han paa Fjenden. Skuddene hidkalder flere Preussere, og snart er den lille Trop i hæftig Kamp. Da iler nogle danske Dragoner til Hjælp, men i det samme kommer en større preussisk Styrke samt nogle Ulahner, og Danskerne maa trække sig tilbage for den store Overmagt, efterladende en saaret Dragon paa Valpladsen. — Da Felix vender tilbage til Forposten, fortæller han Kaptajnen ivrigt om sit første Møde med Fjenden.

Det er Nat. Soldaterne sover i Fredericias Gader. Officererne diskuterer om Stillingen i Dybbøl, fra hvilken de nu og

da modtager enkelte Efterretninger. Da kommer en Dragon-Ordonnans sprængende og afleverer en Ordre. Regimentet skal straks begive sig til Dybbøl. Fra Fredericia skal det færges over til Strib, hvor der findes Vogne parate til at føre Tropperne til Faaborg. Derfra skal de overføres pr. Damper til Als. Kompagnierne træder an. Kaptajnen holder en begejstret Tale til Folkene og under et „Leve Kongen og Fædrelandet“ drager de afsted.

Paa Fyn bliver Vogntoget overalt modtaget med Glæde og Jubel. Bønderne véd ikke, hvad godt de skal gøre for Soldaterne der skal kæmpe for Fædrelandet. Overalt møder Befolkningen frem med Måd og Drikke til Soldaterne, men der er ikke Tid til at gøre Holdt; videre afsted til Dybbøl.

Paa en stor Bondegaard paa Als bliver Kompagniet indkvarteret. Af Bondemanden og hans Familie møder der Soldaterne den største Gæstfrihed. Felix bliver sammen med Kaptajnen indkvarteret i Bondegaaarden, hvor han træffer Bondemandens raske og kække Datter Karen, og den kønne Knøs gør et dybt Indtryk paa den lille Bondepige.

Alt er roligt. Det er Nat.

I det fjerne høres Kanonerens Buldren og Drøn. „Det gaar varmt til derovre“, tænker Fløjmanden, som gaar Vagt i Gaarden Da kommer nogle Dragon-Ordonnanser sprængende. Ordre til Kompagnierne til straks at træde an ved Brohovederne for i Natens Løb at besætte Dybbøls Skanser. Der bliver hurtig Udrykning, og faa Minutter efter staar Kompagnierne parate til at marschere afsted. Bønderne vinker Farvel til de bortdragende

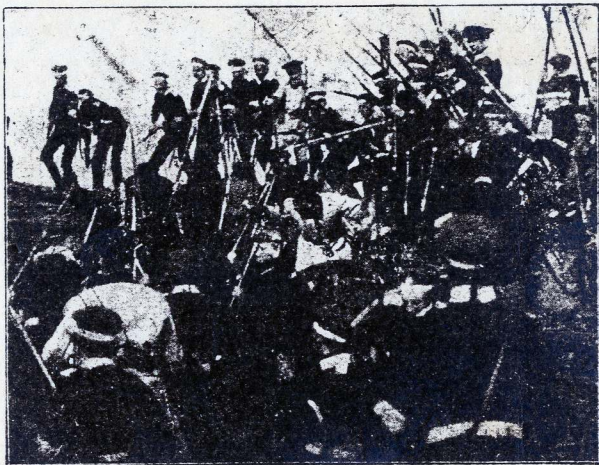
Soldater, og den unge Bondepige ser bedrøvet paa Troppernes Afmarsch.

— Mon han kommer tilbage — ?

— — —

Dybbøls Skanser bliver beskudt paa det hæftigste. Granat paa Granat slaar ned imellem Soldaterne, og Rækkerne bliver tyndere og tyndere, men den danske Soldat er sejt. Der kæmpes med Fortviylelsens Mod, og de Kanoner, der endnu ikke er ødelagte af Fjenden, affyrer bestandig Skud paa Skud mod denne.

Afløsningens Time slaar, og Kompagniet kommer atter tilbage til Bondegaarden, men næppe fuldt saa talrigt, som det drog afsted, og mange af Folkene er saarede. Bønderne iler

Soldaterne i Møde, og Bondepigen hilser glædestraalende paa Felix, der er uskadt.

Sønderborg bombarderes af Preusserne. En stor Del af Byen bliver ødelagt og gaar op i Luer.

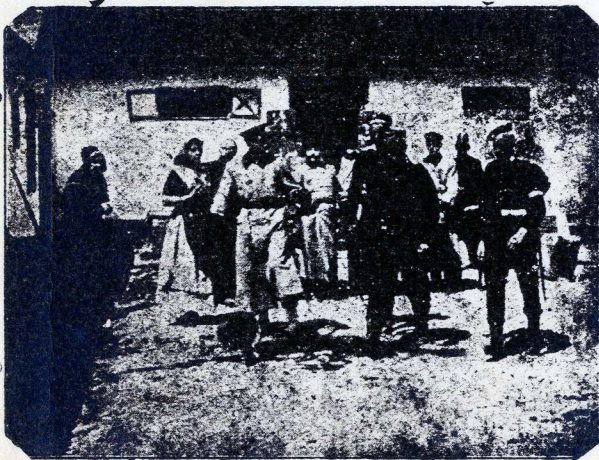
I Dybbøls Skanser raser Bombardementet med største Voldsomhed. De preussiske Kanoner dænger Granat paa Granat over de tapre Forsvarere. Tilsidst er det umuligt at være i Skanserne. De maa rømmes, og Besætningen indtager Stilling noget bag disse. Hvis de heltemodige Soldater var blevne i Skanserne under det frygtelige Bombardement, var ikke én Mand bleven levende tilbage.

Da lyder Preussernes Signal. Der blæses til Storm. I Hast indtager hver Soldat sin Plads for at møde den fremstormende Fjende. En preussisk Fane plantes paa Brystvænet. En dansk

Korporal springer frem, griber Fanen og knækker Stangen over sit Knæ. Da synker Korporalen om dødelig truffet af en Kugle. Et Mylder af Preussere stormer over Brystværnet og den lille tapre Besætning maa overgive sig.

Dybbøl er falden.

Da gaar 8. Brigade frem. Tyskerne trænges tilbage. Kaptajnen styrter frem i Spidsen for sine Folk. Han synker om ramt af en Kugle. Felix trækker sin Sabel. „Fremad“ raaber han. I det samme synker han, truffen af en Kugle i Skulderen, om ved Siden af Kaptajnen, men Soldaterne gaar fremad, og et Øjeblik synes det at lysne for Danskerne. Tyskerne bliver trængte tilbage, men tilsidst maa Danskerne vige for den store Overmagt. Med uhyre Tab trækker de sig tilbage, og de medtager Kaptajnen, Felix og en Del andre Saarede.

Slaget er tabt.

De Saarede bringes til Bondegaarden paa Als, som er omdannet til et midlertidigt Lazaret. Frygteligt er det at se de mange kraftige Mænd nu ligge saarede og lemlæstede. Kaptajnen bliver baaret til Lægen, en hastig Forbinding og en Ny skal til, Felix bliver baaret frem. Hans Saar er et let Strejsaar i højre Skulder. Bondepigen bliver bestyrtet over at se ham saaret, men da han efter Forbindingen kommer til sig selv, bliver hun lettere om Hjertet, og støttet til sin Venindes Arm rejser han sig. Han vil søge at genfinde nogle af sine Kammerater.

I Bondegaarden er Folkene overalt paa Færde for at hjælpe

de saarede Soldater. I Vogne transporteres disse til Høruphav, hvorfra de pr. Dampet føres til København.

Ombord paa Skibet genfinder Felix nogle af sine gamle Bekendte. Han ser den store stærke Fløjmand. Denne kender ikke Felix, kan ikke besvare hans Spørgsmaal, og han udaander i Felix Arme. Dér sidder Kaptajnen. Felix hilser paa ham. Kaptajnen siger kun: „Det er forbi, hils min Hustru og mit lille Barn“, og atter udaander en brav dansk Soldat.

Felix er bleven indlagt paa Garnisonssygehus, men er hurtig helbredet, og da han bliver udskrevet, drager han atter tilbage til Als.

Preusserne angriber Øen. Overalt trænges Danskerne tilbage for den store Overmagt. Felix' Regiment er fuldstændig oprevet, og hans Oberst sender ham af Sted med en Depeche med Anmodning om Hjælp.

Undervejs bliver Felix omringet af tyske Husarer, der tager ham til Fange. Efter et kort Forhør, fratages Depechen ham, han indespærres; Hovedkvarteret er netop opslaaet i den Gaard, hvor Felix i sin Tid laa i Kvarter. Karen har under Forhøret genkendt ham, og om Natten firer hun fra Loftet et Reb ned til ham, og de to Unge flygter.

Det ser ud, som om Flugten skulde lykkes. De er naede ned til Strandbredden, da lyder et Skud, og Karen synker om, idet hun siger: „Flygt blot, med mig er det ude.“

Felix springer i Baaden og flygter. Han er frelst, men den heltedodige sønderjyske Pige var Ofret derfor.

Epilog.

OTTO PETERSEN KØBENHAVN

BIOGRAFEN

Gl. Kongevej 100

Hj. af Ørstedesvej

Forestilling:

Præcis 1 Kvarter over hver

fulde Time

Lidsse Day
 Souday

En Rekrut fra 64.

Skuespil fra Krigen 1864.

Optaget af KINOGRAFEN, København.

Hovedrollerne udføres af:

Rekrutten Felix	Hr. Carlo Wieth.
Kaptajnen	Hr. Strøm.
Fløjmanden	Hr. H. Neergaard.
En Bonde paa Als	Hr. Poss-Nielsen.
Bondens Datter	Fru Thora Meincke.

Fjenden er udenfor Fredericia. Fra en Forpost skal Vedetter udsendes. Mandskabet bliver udtaget og Felix, en ung Officers-Aspirant, der for faa Dage siden er stødt til sit Kompagni, anmoder sin Kaptajn om at maatte følge med. Hans Bøn bliver opfyldt, og den lille Trop marscherer afsted.

I det Fjerne ses paa en Bakkekam de preussiske Forposter. Rekrutten, der er opfyldt af Kampiver, styrter fremad. Han vil kæmpe, han vil slaas for sit Fædreland, og han fyrer paa Fjenden. Skuddene hidkalder flere Preussere, og snart er den lille Trop i hæftig Kamp. Da iler nogle danske Dragoner til Hjælp, men i det samme kommer en større preussisk Styrke samt nogle Ulahner, og Danskerne maa trække sig tilbage for den store Overmagt, efterladende en saaret Dragon paa Valpladsen. — Da Felix vender tilbage til Forposten, fortæller han Kaptajnen ivrigt om sit første Møde med Fjenden.

Det er Nat. Soldaterne sover i Fredericias Gader. Officererne diskuterer om Stillingen i Dybbøl, fra hvilken de nu og da modtager enkelte Efterretninger. Da kommer en Dragon-Ordonnans sprængende og afleverer en Ordre. Regimentet skal straks begive sig til Dybbøl. Fra Fredericia skal det færges over til Strib, hvor der findes Vogne parate til at føre Tropperne til Faaborg. Derfra skal de overføres pr. Dampet til Als. Kompagnierne træder an. Kaptajnen holder en begejstret Tale til Folkene og under et „Leve Kongen og Fædrelandet“ drager de afsted.

Paa Fyn bliver Vogntoget overalt modtaget

med Glæde og Jubel. Bønderne véd ikke, hvad godt de skal gøre for Soldaterne, der skal kæmpe for Fædrelandet. Overalt møder Befolkningen frem med Mad og Drikke til Soldaterne, men der er ikke Tid til at gøre Holdt; videre afsted til Dybbøl.

Paa en stor Bondegaard paa Als bliver Kompagniet indkvarteret. Af Bondemanden og hans Familie møder Soldaterne den største Gæstfrihed. Felix bliver sammen med Kaptajnen indkvarteret i Bondegarden, hvor han træffer Bondemandens raske og kække Datter, og den kønne Knøs gør et dybt Indtryk paa den lille Bondepige.

Alt er roligt. Det er Nat.

I det Fjerne høres Kanonernes Buldren og Drøn. „Det gaar varmt til derovre“ tænker Fløjmanden, som gaar Vagt i Gaarden. Da kommer nogle Dragon-Ordonnanser sprængende. Ordre til Kompagnierne til straks at træde an ved Brohovederne for i Nattens Løb at besætte Dybbøls Skanser. Der bliver hurtig Udrykning, og faa Minutter efter staar Kompagnierne parate til at marschere afsted. Bønderne vinker Farvel til de bortdragende Soldater, og den unge Bondepige ser bedrøvet Troppernes Afmarsch. Mon han kommer tilbage.

Dybbøls Skanser bliver beskudt paa det hæftigste. Granat paa Granat slaar ned imellem Soldaterne, og Rækkerne bliver tyndere og tyndere, men den danske Soldat er seig. Der kæmpes med Fortvivlelsens Mod, og de Kanoner, der endnu ikke er ødelagte af Fjenden affyrer bestandig Skud paa Skud mod denne.

Afløsningstimen slaar, og Kompagniet kommer atter tilbage til Bondegarden, men næppe fuldt saa talrigt, som det drog afsted, og mange af Folkene er saarede. Bønderne iler Soldaterne i Møde, og Bondepigen hilser glædesstraalende paa Felix, der er uskadt.

Sønderborg bliver bombarderet af Preusserne. En stor Del af Byen bliver ødelagt og gaar op i Luer.

I Dybbøls Skanser raser Bombardementet med største Voldsomhed. De preussiske Kanoner dænger Granat paa Granat over de tapre Forsvarere. Tilsidst er det umuligt at være i Skanserne, der rømmes, og Besætningen indtager Stilling noget bag disse. Hvis de heltemodige Soldater var blevne i Skanserne under det frygtelige Bombardement, var ikke én Mand bleven levende tilbage.

Da lyder Preussernes Signal. Der blæses til Storm. I Hast indtager hver Soldat sin Plads for at møde den fremstormende Fjende. En preussisk Fane plantes paa Brystværnet. En dansk Korporal springer frem, griber Fanen og knækker Stangen

over sit Knæ. Da synker Korporalen om dødelig truffen af en Kugle. Et Mylder af Preussere stormer over Brystværnet, og den lille tapre Besætning maa overgive sig.

Dybbøl er falden.

Da gaar 8. Brigade frem. Tyskerne trænges tilbage. Kaptajnen styrter frem i Spidsen for sine Folk. Han synker om ramt af en Kugle. Felix trækker sin Sabel. „Fremad,“ raaber han. I det samme synker han, truffen af en Kugle i Skulderen, om ved Siden af Kaptajnen, men Soldaterne gaar fremad, og et Øjeblik synes det at lysne for Danskerne. Tyskerne bliver trængte tilbage, men tilsidst maa Danskerne vige for den store Overmagt. Med uhyre Tab trækker de sig tilbage, og de medtager Kaptajnen, Felix og en Del andre Saarede.

Slaget er tabt.

De Saarede bringes til Bondegaarden paa Als, som er omdannet til et midlertidigt Lazaret. Frygteligt er det at se de mange kraftige Mænd nu ligge saarede og lemlæstede. Kaptajnen bliver baaret til Lægen, en hastig Forbinding og en Ny skal til. Felix bliver baaret frem. Hans Saar er et let Strejfsaar i højre Skulder. Bondepigen bliver bestyrtet over at se ham saaret, men da han efter Forbindingen kommer til sig selv, bliver hun lettere om Hjertet, og støttet til Bondepigens Arm rejser han sig. Han vil søge at genfinde nogle af sine Kammerater.

I Bondegaarden hersker Liv og Travlhed. Folkene er overalt paa Færde for at hjælpe de saarede Soldater. I Vogne transporteres disse til Høruphav, hvorfra de pr. Dampers føres til København.

Ombord paa Skibet genfinder Felix nogle af sine gamle Bekendte. Han ser den store stærke Fløjmand. Denne er dødelig saaret. Han kender ikke Felix, kan ikke besvare hans Spørgsmaal, og han udaander i Felix' Arme. Der sidder Kaptajnen. Felix hilser paa ham. Kaptajnen siger kun: „Det er forbi, hils min Hustru og mit lille Barn,“ og atter udaander en brav dansk Soldat.

Felix er bleven indlagt paa Garnisonssygehus, men hans lette Saar er hurtigt helbredet, og da han bliver udskrevet, tager han Afsked med de andre Saarede og drager atter tilbage til Als, hvor han med Glæde bliver modtaget af gamle Bekendte.

Preusserne angriber Øen. Overalt trænges Danskerne tilbage for den store Overmagt. Felix' Regiment er fuldstændig oprevet, og hans Oberst sender ham med en Depesche med Anmodning om Hjælp. Undervejs bliver han omringet af

tyske Husarer, der tager ham til Fange og fører ham til det tyske Hovedkvarter paa Als. Efter et kort Forhør, under hvilket han bliver visiteret og Depeschen frataget ham, bliver han indespærret af Preusserne; Hovedkvarteret er netop opslaaet i den Gaard, hvor Felix i sin Tid laa i Kvarter. Bondepigen har under Forhøret genkendt ham, og hun beslutter at ville frelse ham. Om Natten firer hun fra Loftet igennem en Lem i Gulvet et Reb ned til ham, og de to Unge flygter.

En Skildvagt opdager Flugten. Han allarmrer Vagten og en Patrouille sætter efter dem. Det ser ud, som om Flugten skulde lykkes. De er naaede ned til Strandbredden, og Felix har netop faaet kastet en Baad los, da lyder et Skud, og Pigen synker om. Felix griber hende og vil bære hende i Baaden, men hun siger: „Flygt blot, med mig er det ude.“ Preusserne nærmer sig. Felix springer i Baaden og flygter af Sted. Han er frelst, men den heltmodige sønderjyske Pige var Ofret derfor.

Efter Freden.

Felix tænker bestandig paa den kække Bondepige, som med sit Liv frelste hans. Han vender tilbage til Gaarden paa Als, der nu er en tysk Ø. Han træffer Bondemanden, der viser ham Pigens Grav, ved hvilken han vil dvæle en Stund. Vemodige Tanker stiger op i hans Sjæl. Med ét knytter kan sin Haand truende mod Tyskland og udbryster: „Blot jeg kunde hævne!“

1. Afdeling.

Paa Forpost udenfor Fredericia.
Forpostfægtning.
I Fredericia.
Regimentet faar Ordre til at begive sig til Dybbøl.
Vogntog gennem Fyen.
Paa Als.
Foureren opsøger Kvarter.
Natlig Allarm.

2. Afdeling.

I Dybbøls Skanser.
Broager dæk!
Afløst fra Skanserne.
Bombardementet paa Sønderborg.
En Nat i Dybbøls Skanser.
Et frygteligt Bombardement.
Stormen paa Dybbøl 18. April 1864.
Dybbøl er falden.
8. Brigades Modangreb.
Danskerne maa vige for den store Overmagt.
Efter Slaget.
De Saarede transporteres til Hørup-Hav.

3. Afdeling.

Ombord paa Damperen til København.
 Paa Garnisonssygehus.
 Tilbage paa Als.
 Tyskerne erobrer Als.
 Det tyske Hovedkvarter paa Als.
 Felix fanges.
 Bondepigen befrier Felix.
 Frelst..
 Ofret.
 Efter Freden.

Felix tænker paa den kække Bondepige, som med sit Liv frelste hans. Han vender tilbage til Gaarden paa Als, der nu er en tysk Ø. Han træffer Bondemanden, der viser ham Pigenes Grav, ved hvilken han vil dræbe en Svand. Ved modige Tanker stiger op i hans Sjæl. Med et knyttet kan sin Haand truede mod Tyskland og udbryder: „Blot jeg kunde havne!“

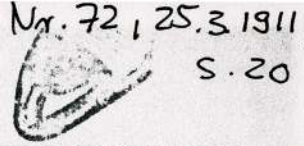
1. Afdeling.

Paa Forpost udenfor Fredericia.
 Forpoststøtning.
 I Fredericia.
 Regimentet laar Ordre til at begive sig til Dybbøl.
 Vogntoget gennem Fyen.
 Paa Als.
 Fortøen opsøger Kvarter.
 Natlig Alarm.

2. Afdeling.

I Dybbøls Skanser.
 Broger dank!
 Altså fra Skanserne.
 Bombardementet paa Sønderborg.
 En Nat i Dybbøls Skanser.
 Et trygteligt Bombardement.
 Stormen paa Dybbøl 18. April 1864.
 Dybbøl er falden.
 8. Brigades Modangreb.
 Danskeme maa vise for den store Overmagt.

Verlangen Sie Katalog.

Alte - Theater

Dammthorstrasse 14,
dem Stadt-Theater gegenüber.

Bestes Wochenprogramm.

Inkl. 27. März. Vom 28. bis inkl. 31. März.

En und Wälder.

und wunderbarsten Landschafts - Motive. Ko'orient!
edes Gemälde und fast noch herrlicher als die Natur selbst!
ständigen und Naturfreunden besonders empfohlen.

herin Neros.
erin.
en?
lauberger.
Wochenbericht.
hsstadt.

Franzeska da Rimini.
Folgen der Eitelkeit.
Tonbild.
Ein böser Plan.
Kinematographischer Wochenbericht.
Die Guerro-Truppe.
Wer nicht kommt zur rechten Zeit.
Tommy und die Kohlenhändlerin.
Tonbild.
Der Ueberzieher des Onkels.

Der Hosenrock.

er Schlager, speziell für die Damenwelt.

ebad u. Hôtel LLEVUE Kiel

et Zimmer mit und ohne Pension,
roise. — Auto - Garage.

Kropp bei Schleswig

bedürftige Damen u. Herren, auch für
od. Kurmittel, wie Lichtbad, Vibrations-
2 erfahrene Spezialärzte. Heilkräftige,
beeinflusste Luft. Tannenwaldungen.
sprüchen. Prospekte durch d. Direktion.

SSAGO

des Lago Maggiore (Schweiz)
40 Minuten von Locarno —
n jahrs-Aufenthalt
Grand Hôtel

Das neueste u. vorn. Familien-Hotel
allerersten Ranges d. Lago Maggiore.
Unverg. Lage u. Panorama. Gr. Garten
direkt am See. Tennis. Gondeln.
Orchestra. Motorboote. — Man verl.
Posp. Penn. v. 9 Fr. an. Soma 721 & Riganti.

Staatshürger jüdischen Glaubens.

ho Versammlung

27. März, abends 8 1/2 Uhr,
bei Sagoblo, Drehbahn Nr. 15.
AGESORDNUNG:
Herrn Dr. PAUL RIEGER:
ort der Judenemanzipation
1911—1911.
Tätigkeit des Vereins, erstattet von
er Vorstandes.

Ortsgruppe Hamburg-Altona.

der Zionistischen Ortsgruppe Hamburg-Altona.

27. März, abends 8 1/2 Uhr präzis,
geheim, Hamburg, Hartungstraße 8/11,
Herr Dr. Wilhelm Lewy, Charlottenburg:
stremer Jude Antizionist sein?
DER VORSTAND

Gemütskranke, Nervöse finden
G gute Aufnahme in kl. Kur-
Anstalt. Off. u. Hg. 3773 an Daube
& Co., Hamburg.

Bad Nauens. Südbarr.
berghel u. Pension Wartberg, 450 m
h. H. Besorg. Badblanc. Bröt. Brötch.
Brot. fct. A. Hennig. Telefon 6.

Sanatorium für Zuckerkranke

Dr. Bluth, Neuenahr (Rhd.)

Blankenhainer

empfiehlt
F.A. ZIESENISS
HAMBURG, Fernspr. Gc 4.1829.

Bilder- u. Rahmen- Fabrik.

Das zur Konkursmasse der
Hanseatischen
Kunstanstalt
Wilhelm Rossow,
Elmsbüttelerchanssee 71,
— Htha. IV. —
gehörige Lager an Bildern,
Rahmen, Leisten und Ma-
terialien, im Einstands-
werte von ca. 4 8000.—,
soll im gansen verkauft
werden. Besichtigungen
können vom 27. bis 29.
März er. vorm. 10-12 Uhr,
erfolgen. Die Verkaufs-
bedingungen liegen mit

Belle-Alliance - Theater

Elmsbüttel, Schulterblatt 115-119.

und

Altona
Gr. Bergstr.
11-15.

Helios - Theater

Altona
Gr. Bergstr.
11-15.

Von Sonnabend, d. 25. bis inkl. Freitag, d. 31. März

Der

Preussisch-Dänische Krieg von 1864

Grosses Kriegs-Schauspiel in 2 Akten — 24 Bildern.

Instrukteur:

Herr **Urban Gad** Abgründe.

Verfasser von

Hauptdarsteller:

Felix	Hr. Carlie Wieth
Der Hauptmann	Ström
Der Flügelmann	H. Neergard
Ein Bauer	Poss Nielsen
Die Tochter des Bauern	Frau Thora Heinebo

Autorisiertes Erstaufführungsrecht.

Ausserdem das

vorzügliche Wochenprogramm.

Der Krieg von 1864

wird

von Sonnabend, d. 1., bis inkl. Freitag, d. 7. April

Im **Palast-Theater**, Barmbeck, Hamburgerstr. 5/9

Im **Victoria-Theater**, Hammerbrookstr. 76

vorgeführt!

Moderne
Automobil-Taximeter-Droschken
L. Fern- u. Stadtfahrten empfiehlt zu jed. Tages- u. Nachtreit

Für Hochzeiten
Einladungskarten,
Tisch- u. Menuekarten,
Kotillon-Artikel.